

g. izdajatelj, se mi vidi jako dvomno; nemožno pa je, da bi peli otroci take starosti glasove »male« oktave, kakor jih ima drugi glas v teh napevih. »Malega« *fls* (str. 17. in 25.) pa tudi gosli nimajo. — Ako bi pa mogli otroci peti pridejani drugi glas, bi ga bilo treba na nekaterih mestih zastran pevnosti premeniti; naj navedem le predzadnjo mero v št. 24. in 5. mero v št. 34. — Slednjič še kratko opazko glede na pravopis. V $\frac{6}{8}$ meri se rabi četrtingska stanka (pavza), če se prične z naglašenim (1. ali 4.) mernim delom; ni torej pravilno vezati z njo 2. in 3. ali 5. in 6. mernega dela (št. 20. in 34.). V št. 37. mora stati četrtingska stanka namesto cele in ravno tako pred zadnjim ponavljanjem. V št. 21. naj se izpusti zadnja mera, predzadnja pa naj se popolni z osminsko stanko. Številu 14. bi bolje pristojala $\frac{6}{8}$, številu 22., 23., 26. in 27. pa $\frac{3}{8}$ mera. —

Toda navzlic tem in še nekaterim drugim malenkostnim nedostatom sme gosp. izdajatelj upati, da bode »njegova zbirčica pospeševala pevski pouk pri otrocih-začetnikih.«

Iv. M—a.

Izvestij naših srednjih šol nam je došlo letos le malo, in pribaviti smo si jih morali večinoma sami, da moremo o njih izpregovoriti kako besedo. Tako malo je še pri nas udomačena vsega omikanega sveta navada, da bi se iz spoštovanja do javnega mnenja javnim glasilom dostavljali prosti izvodi vsake publikacije. Sicer pa razen izvestja nižje gimnazije v Ljubljani, v katerem je objavil neumorni naš prof. Rutar zopet zanimivo razpravo »Solin in njegove razvaline« (17 str.), ne nudijo vsa letošnja šolska poročila nič takega, kar bi utegnili zanimati »Zvonove čitatelje«. — Prof. Peruška nemško razpravo v nemškem izvestju višje gimnazije ljubljanske »Die Aberkios-Inscript. Eine orientierende Skizze« (35 str.) naj omenimo zategadelj, ker jo je gospod pisatelj, kolikor je nam znano, ponudil »Slovenski Matici«, a ta je kot preveč strokovnjaške ni mogla sprejeti; nato jo je prof. P. priredil nemški za izvestje. — Ljubljanske velike realke poročilo ima na čelu Albina Belarja spis: »Über Erdbebenbeobachtung in alter und gegenwärtiger Zeit und die Erdbebenwarte in Laibach«, ki je dosti obširen (43 str.), a po svedočbi tovariša-strokovnjaka tudi dosti širokousten ter se odlikuje po neki neslanosti; nosi namreč na čelu sliko, kažočo »Instrumenten-Zimmer« potresne opazovalnice ljubljanske, a sredi nje podobo potresnega opazovavca v dolgem favstovskem talarju — menda Belarja samega; s tem se je g. pisatelj res — uvekovečil. — Po naznanilu »Slov. Naroda« sodeč, je menda prav zanimivo (?) izvestje slovite gimnazije celjske, toda nam ni prišlo pred oči. — Gimnazija kranjska, ki je imela to leto že pet razredov, pa letos ni kar nič izvestja izdala in ga menda tudi prihodnje leto ne bo. Ne vemo, ali ji je naša lanjska opazka o nje neumestnem nemškem programu sapo zaprla ka-li? Ako jo je res, nas to prav veseli, ker nam to priča, da tudi pri nas javno mnenje še kaj velja.

Še neka splošna opazka glede naših izvestij nam je na jeziku, in nočemo je zamolčati; tiče se pa vnanje oblike jezikovne v onem skromnem delu, ki je odmerjen slovenščini. Zdi se ne samo nam, ampak tudi drugi so nam povedali isto misel, da ta uradna slovenščina v šolskih izvestjih ni navadna slovenščina naših boljših leposlovnih listov, ampak nekako drevena, napetolična, in da se ji že od daleč vidi šolski prah, in nje nemški ali morda tudi latinski podstavki so kaj razločni. Da, da, štil je duša vsakega jezika, a iz šolske štilistike se ga ne naučiš!